

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1MCdo/11/2012
Identifikačné číslo spisu:	5310208944
Dátum vydania rozhodnutia:	09.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5310208944.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa SKP, k.s., so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 64, IČO: 44915691, správcu konkurznej podstaty úpadcu, KFZ Sys, s.r.o. „v konkurze“, so sídlom v Sládkovičove, Košútska 1342, IČO: 36814148, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Konečným, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Hurbanova 14A, proti o odporcovi S. F. - K., s miestom podnikania vo L., U T. XXX, K.: XXXXXXXXX, o zaplatenie 118,51 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4 C 187/2010, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. júna 2011 sp. zn. 7 Co 139/2011 a rozsudku Okresného súdu Čadca zo 14. decembra 2010 č. k. 4 C 187/2010-95, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 8. júna 2011 pod sp. zn. 7 Co 139/2011 a rozsudok Okresného súdu Čadca zo 14. decembra 2010 č.k. 4C 187/2010-95 z r u š u j e vec vracia Okresnému súdu Čadca na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Čadca rozsudkom zo 14. decembra 2010 č. k. 4 C 187/2010-95 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie istiny 118,51 € s príslušenstvom pre nezaplatenie telekomunikačných služieb poskytnutých obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom a.s. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 10 na základe Zmluvy o pripojení a jej dodatkov. Rozhodol tak po zistení, že navrhovateľ spolu s podaným návrhom na začatie konania do súdneho spisu predložil zmluvu o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a spoločnosťou MEDIATON KMCH, s.r.o., z 19 augusta 2010, súčasťou ktorej sú aj pohľadávky proti odporcovi tvoriace predmet sporu. Navrhovateľ však k tejto zmluve nepredložil dôkaz podľa § 526 a nasl. Občianskeho zákonníka o tom, že túto skutočnosť postúpenia oznámil dlžníkovi. Nepredložil oznámenie postúpenia, ani doručenkú, aby mohol posúdiť, či k oznámeniu postúpenia došlo bez zbytočného odkladu a že oznámenie postúpenia bolo doručené do dispozície odporcu. Konštatoval ďalej, že navrhovateľ predložil zmluvu o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou MEDIATON KMCH, s.r.o. a spoločnosťou KFZ Sys, s.r.o. „v konkurze“ z 20. augusta 2010, súčasťou ktorej sú aj sporné pohľadávky. Rovnako ako pri prvej zmluve o postúpení, ani v tomto prípade nepredložil oznámenie o postúpení pohľadávky. Na

základe uvedených skutočností bol názoru, že navrhovateľ v spore nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, teda nepreukázal, že je nositeľom práv a povinností vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy medzi odporcom a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., ani to, či v dôsledku neoznámene postúpenia pohľadávky odporca neplnil pôvodným subjektom. V takom prípade teda nie je zrejmé, či predmetom sporu je existujúca pohľadávka alebo pohľadávka, ktorá zanikla zaplatením.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline rozsudkom z 8. júna 2011 sp. zn.

7 Co 139/2011 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení rozsudku uviedol, že skutočnosť, či a kedy pôvodný veriteľ oznámil dlžníkovi postúpenie pohľadávky, je rozhodujúcou pre posúdenie, či vôbec a odkedy bol dlžník povinný plniť dlh namiesto doterajšiemu veriteľovi postupníkovi. Až týmto okamžikom (notifikáciou) sa postúpená pohľadávka stáva právne účinnou vo vzťahu k dlžníkovi a od tohto okamžiku je dlžník povinný plniť dlh postupníkovi ako svojmu novému veriteľovi. Aj podľa odvolacieho súdu navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19. Augusta 2010 uzavretej medzi postupcom Slovak Telekom, a.s. a postupníkom MEDIATON KMCH, s.r.o., postupca oznámil dlžníkovi postúpenie predmetnej (žalovanej) pohľadávky; obdobne navrhovateľ nepreukázal v zmysle ustanovenia § 226 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (pozn. dovolacieho súdu správne § 526) taktiež oznámenie o postúpení pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 20. augusta 2010, uzavretej medzi MEDIATON KMCH, s.r.o., ako postupcom a spoločnosťou KFZ Sys, s.r.o. „v konkurze“, ako postupníkom. Navrhovateľ teda v konaní na základe dôkaznej povinnosti nepreukázal, že je veriteľom žalovanej pohľadávky, keďže nepreukázal, že došlo k naplneniu podmienok uvedených v § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, t. j. že došlo k oznámeniu postupcov na základe zmlúv o postúpení pohľadávky z 19. augusta 2010 a 20. augusta 2010, na základe čoho by vznikla povinnosť dlžníka (odporcu) plniť dlh postupníkovi - navrhovateľovi, a nie pôvodnému veriteľovi.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu navrhovateľa podal proti uvedeným rozhodnutiam mimoriadne dovolanie, v ktorom uplatnil dôvod v zmysle § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p. Uviedol, že nesplnenie oznamovacej povinnosti postupcom, t. j. oznámenia o postúpení pohľadávky dlžníkovi, nemá vplyv na zmenu v osobe veriteľa a ani na existenciu záväzku. Nesplnenie tejto povinnosti má za následok, že dlžník sa zbaví záväzku plnenia pôvodnému veriteľovi. Občiansky zákonník nepredpisuje osobitné náležitosti pre formu a obsah tohto oznámenia. Ak dôjde k oznámeniu postúpenia pohľadávky pôvodným veriteľom dlžníkovi, nastanú účinky postúpenia aj voči nemu a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť novému veriteľovi. Ak postupca nesplnil notifikačnú povinnosť, môže postupník dosiahnuť účinnosti postúpenia pohľadávky voči dlžníkovi tým, že mu písomnou zmluvou preukáže, že k postúpeniu pohľadávky došlo. Táto povinnosť zo strany postupníka je splnená i dorúčením súdneho návrhu, ktorým bola uplatnená postúpená pohľadávka spolu so zmluvou, ktorou bola pohľadávka postúpená. Predmetom postúpenia je len určitá (konkrétna) pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka a nie celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla. Ak dlžník sa o postúpení pohľadávky nedozvedel, buď z dôvodu nesplnenia notifikačnej povinnosti zo strany postupcu, resp. nebola mu postupníkom predložená zmluva o postúpení pohľadávky, záväzok dlžníka trvá v nezmenenej forme a za nezmenených zmluvných podmienok a môže sa ho zbaviť aj plnením postupcovi. Nesplnenie notifikačnej povinnosti preto nemá žiadny vplyv na obsah záväzku dlžníka. S poukazom na tieto skutočnosti nie je možné dospieť k záveru, že navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, čím vo veci rozhodujúce súdy vec nesprávne právne posúdili. Aktívna legitímácia navrhovateľa bola nesporne preukázaná jednotlivými zmluvami o postúpení pohľadávky. Navyše navrhovateľ súdy oboznámil, že postúpenia pohľadávky boli postupcami notifikované, ale vzhľadom na množstvo dlžníkov boli tieto právne úkony zasielané formou obvyčajnej listovej zásielky. Možnosť spochybnenia tejto skutočnosti je iba v dispozícii dlžníka, aj to len v prípade, ak dlžník už svoj dlh uhradil postupcovi. V preskúmvanej veci podľa názoru dovolateľa súd prvého stupňa, ako aj súd odvolací, nesprávne aplikovali ustanovenie § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k posúdeniu zmeny osoby veriteľa zo záväzkovo-právneho vzťahu v súvislosti s postúpením pohľadávky. Z uvedených dôvodov generálny prokurátor Slovenskej republiky žiadal napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Čadca na ďalšie konanie.

Navrhovateľ ani odporca sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu navrhovateľa (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Mimoriadne dovolanie je upravené v štvrtej hlave, štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Toto systematické zaradenie je výrazom osobitosti tohto inštitútu ako mimoriadneho opravného prostriedku v občianskom súdnom konaní, prostredníctvom ktorého právna úprava pripúšťa prelomenie právoplatnosti súdnych rozhodnutí, t.j. "prelomenie" ich záväznosti a zásadnej nezmeniteľnosti. Ak totiž je súdne rozhodnutie právoplatné, ale nie je vecne správne, vzniká rozpor medzi požiadavkou na jeho stabilitu a požiadavkou na jeho vecnú správnosť. Snaha presadiť vecnú správnosť a spravodlivosť konečného meritórneho rozhodnutia vyneseneho v občianskom súdnom konaní bez ohľadu na nezmeniteľnosť a záväznosť súdneho rozhodnutia je legitímna v okamihu, keď sa v konaní alebo v rozhodnutí vyskytnú také pochybenia, ktoré sú v príkrom rozpore s ústavnými princípmi platiacimi v civilnom procese, pričom tieto pochybenia nie sú riešiteľné inak, než použitím mimoriadneho opravného prostriedku.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. môže byť mimoriadne dovolanie podané z dôvodu, že: a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale aj dôvodmi uplatnenými v mimoriadnom dovolaní. Obligatorne (§ 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako boli v mimoriadnom dovolaní označené, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Predmetom konania je navrhovateľom uplatnené právo na zaplatenie sumy 118,51 € s príslušenstvom. Uplatňovaná pohľadávka bola na navrhovateľa postúpená a predstavuje neuhradenú dlžnú sumu pre nezaplatenie telekomunikačných služieb poskytnutých obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom a.s. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 10 na základe Zmluvy o pripojení a jej dodatkov, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a odporcom a to v dôsledku odporom neuhradenej faktúry č. 1886665022, splatnej dňa 17. mája 2008 vo výške 67,06 € a faktúry č.3887796156, splatnej dňa 17.júna 2008 vo výške 51,45 € za poskytnuté služby.

V prejednávanej veci napadnuté rozsudky založili svoje rozhodnutie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa predovšetkým na právnom názore, v zmysle ktorého súdy nižšieho stupňa za relevantnú skutočnosť zakladajúcu aktívnu vecnú legitímáciu považovali skutočnosť, že navrhovateľ dostatočne nepreukázal, že odporcovi bolo oznámené postúpenie pohľadávky.

Dovolací súd sa stotožňuje s generálnym prokurátorom v tom, že v danej veci tento súdom prvého stupňa a odvolacím súdom prijatý právny názor nie je správny.

Vo všeobecnosti vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne pomery, v ktorých účastníci konania stoja svojimi návrhmi proti sebe, môžeme hovoriť buď o vecnej legitímácii aktívnej (na strane žalobcu), alebo o vecnej legitímácii pasívnej (na strane žalovaného). Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Či je tu nedostatok vecnej legitímácie, ukáže sa až v konaní samotnom. Správne posúdenie otázky vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej), okrem iného, predpokladá, že súdy si náležitým spôsobom ujasnia, čo je na základe obsahu žaloby predmetom konania a čo je právnym dôvodom nároku uplatneného žalobou.

Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (§ 524 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka).

Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka).

Zmena v subjektoch záväzkového právneho vzťahu predpokladá, že k pôvodnej právnej skutočnosti, ktorou bol záväzkový vzťah založený, pristúpi následne ďalšia právna skutočnosť. Občiansky zákonník v ustanovení § 524 upravuje takú zmenu subjektov záväzkového vzťahu na základe dohody o postúpení pohľadávky, ktorá spočíva v zmene veriteľa. Postúpenie, resp. cesia pohľadávky (cessio) spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom (postupca, cedens) a dlžníkom (debitor cessus) vstúpi nový veriteľ (postupník, cessionarius), ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Ide teda o jeden zo spôsobov zmeny záväzku na veriteľskej strane. Túto zmenu spôsobuje vlastné rozhodnutie pôvodného veriteľa. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavia v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom, nastupuje tak do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu. K zmene osoby veriteľa dochádza už samotným uzavretím zmluvy, ak v zmluve o postúpení pohľadávky nie je dohodnuté inak, bez ohľadu na to, či postupca postúpenie dlžníkovi oznámil, príp. postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, ani súčinnosť, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotné postúpenie pohľadávky uzavretím zmluvy o postúpení vplyv na právne postavenie dlžníka nemá, dlžník je povinný splniť ten istý dlh. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu proti konkrétnemu dlžníkovi.

V § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka je postupcovi uložená povinnosť oznámiť postúpenie pohľadávky dlžníkovi a súčasne je riešená i situácia, keď sa táto informácia dlžníkovi nedostane. Podľa právnej teórie oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, vyvolá postupca zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie a tiež berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že v i prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky k inej zmene záväzku, než v osobe veriteľa nedochádza. Na splnenie notifikačnej povinnosti voči dlžníkovi je zásadne povinný postupca (cedent). Táto zásada vyplýva z tej skutočnosti, že on to je, kto na sesonára prevádza zo svojho majetku pohľadávku, a že je jeho vecou a súčasťou riadneho plnenia voči postupníkovi zabezpečiť, aby zmene osobe veriteľa zodpovedal občianskoprávny vzťah dlžníka k novému veriteľovi. Postupca musí svoju oznamovaciu povinnosť splniť bez zbytočného odkladu, pre ktoré oznámenie nie sú predpísané žiadne osobitné náležitosti. Až v takomto prípade sa stáva postúpenie

voči dlžníkovi účinným, čo znamená, že od tohto okamihu je dlžník povinný svoj záväzok splniť novému veriteľovi. Ak postupca notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nesplní, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník. Na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky iba oznamuje bez toho, aby musel čokoľvek dokazovať, je v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Preukázaním má zákon na mysli predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Do notifikácie môže dlžník splniť dlh s právnymi účinkami splnenie postupcovi (pôvodnému veriteľovi).

Postúpenie pohľadávky znamená trvalú zmenu veriteľa a má za následok, že postúpením prechádza na postupníka pohľadávka s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, a to v stave, v akom sa nachádzala v dobe postúpenia (t.j. v okamžiku účinnosti zmluvy o postúpení). Na postupníka s pohľadávkou okrem iných prechádza tiež právo na súdne uplatnenie (nárok) vrátane oprávnenia na jej vymoženie v exekučnom konaní, ako aj práva nadobudnutú pohľadávku postúpiť ďalej inému. Skutočnosťou, s ktorou právne predpisy spájajú prechod práva je zmluva o postúpení pohľadávky. Procesnoprávnym dôsledkom postúpenia pohľadávky je, že postupník stáva sa aktívne legitimovaným na vymáhanie pohľadávky v momente, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky postupcu na neho.

Notifikácia je skutočnosťou na ktorú právo viaže vznik povinnosti dlžníka plniť postupníkovi. Ak postupca nesplnil si svoju notifikačnú povinnosť, môže postupník privodiť účinnosť postúpenia pohľadávky voči dlžníkovi tým, že písomnou zmluvou preukáže dlžníkovi, že k postúpeniu pohľadávky došlo. Samotná notifikácia zo strany postupníka nestačí k tomu, aby bol dlžník povinný plniť. Do doby než je mu oznámené, či preukázané postúpenie pohľadávky, môže preto dlžník splniť dlh postupcovi a tým privodiť zánik záväzku. Tento okamžik je rozhodujúci aj pre uplatnenie ďalších námietok dlžníka proti pohľadávke podľa § 529 Občianskeho zákonníka.

V prejednávanej veci zo spisu je zrejmé, že navrhovateľ uplatnenú pohľadávku v preukázal čo do dôvodu a výšky listinami, ktoré pripojil k návrhu, súčasne preukázal zmluvami a postúpení pohľadávky následnú reťaz zmien v osobe veriteľa vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke a k jej pôvodnému veriteľovi (č.l.4-49 spisu). Záväzok dlžníka splniť dlh vyplýva zo zmluvných podmienok Zmluvy o pripojení a jej dodatku z 30. decembra 2005 medzi obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom a.s. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 10 a odporcom. Zo spisu nevyplýva, že by odporca existenciu pohľadávky a záväzok z jeho strany čo do dôvodu jeho vzniku a výšky uplatnenej návrhom, akýmkoľvek spôsobom spochybňoval. Podľa obsahu spisu odporca po tom ako mu bol doručený návrh, ktorý prevzal 8. decembra 2010 na tento nereagoval vôbec, vo vzťahu k zisťovaniu skutkového stavu súdy vychádzali len z obsahu listín predložených navrhovateľom a vec prejednali a rozhodli na súde prvého stupňa a rovnako aj na odvolacom súde bez nariadenia pojednávania. Skutočnosť, či postupca postúpenie pohľadávky oznámil dlžníkovi zisťovaná nebola a právne významne skutočnosti - konkrétny záväzkový vzťah a prechod práva na základe zmlúv o postúpení zostali nepovšimnuté.

Z uvedeného je zrejmé, že v predmetnej veci došlo k prechodu práva zo záväzkového právneho vzťahu singulárnou sukcesiou - postúpením pohľadávky - pred začatím súdneho konania. Navrhovateľ splnil povinnosť preukázať prechod práva vyplývajúceho z tohto vzťahu doložením písomných zmlúv o postúpení pohľadávky pripojených k návrhu na začatie konania. Treba súhlasiť aj s tvrdením generálneho prokurátora, že v prípade nesplnenia notifikačnej povinnosti postupcom, môže postupník dosiahnuť účinnosť postúpenia pohľadávky tým, že mu písomnou zmluvou preukáže, že k postúpeniu došlo, pričom táto povinnosť je splnená i doručením návrhu na začatie konania, ktorým bola uplatnená postúpená pohľadávka spolu so zmluvou o postúpení. Tým však nie je vyriešené, či existuje právo, ktoré bolo postúpené, či patrilo pôvodnému veriteľovi a či skutočne podľa platnej zmluvy prešlo. Tieto otázky rieši súd až pri rozhodovaní o veci samej.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné vychádzať z toho, že procesná aktívna legitimácia v konaní bola preukázaná zmluvami o postúpení pohľadávky, lebo len na ich základe dochádza k zmene v osobe veriteľa a žiadnym spôsobom s ňou účinky o postúpení pohľadávky ako právneho úkonu adresovaného dlžníkovi nesúvisia. Záväzok dlžníka splniť dlh vyplýva z pôvodnej právnej skutočnosti, ktorá záväzkový

vzťah založila. Postúpenie na povinnosť dlžníka splniť dlh riadne a včas vplyv nemá. Pokiaľ súd prvého stupňa pre nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa návrh zamietol a odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil, takéto rozhodnutia súdov sú nezákonné, pretože sú založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p., keďže to vyžadovala ochrana práv a ním chránených záujmov účastníkov konania a túto nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodnutia krajského a okresného súdu v zmysle § 243b ods. 1 veta za bodkočiarkou a § 243b ods. 2 v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s tým, že právny názor vyslovený v tomto rozhodnutí je preň záväzný, pričom súčasne pripomína, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude aj rozhodnúť o zmene účastníka na strane navrhovateľa na základe návrhu z 9. októbra 2013, ktorý bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručený až po rozhodnutí dovolacieho súdu.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods.1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.